

1. Jen jednou jsem toužil zastavit čas,
když zradil mně přítel co měl jsem ho rád,
byl vždycky tím, co mi víc než kdo z vás,
pomáhal v životě mém tolikrát.

2. Na křídový tváři mu povadnul smích,
a přijít mi na oči hrozně se bál,
když někde se objevil, hovor hned ztich,
a nikdo ho společně pít nepozval.

R: Proč nemáš najednou jméno a srdce jsi prohrál,
proč jsi teď za jinou vyměnil starou tvář,
slova tvý staly se zrádný a každej to poznal,
zůstane sám, ten z koho stane se lhář.

3. Už léta vím dobře, žes poctivě žil,
a tak není snadný hned vynášet soud,
chci věřit, že v tobě kus dobrýho zbyl,
a na špatný někdy se dá i zapomenout.

4.=1.

R: